

[Ehba Strangs.]

Vi har derfor sammen med DKP stillet et ændringsforslag nu ved lovforslagets anden behandling, der går ud på at stryge ventetidstillægget. Jeg skal ikke gøre det langt, men jeg skal bare ganske kort gentage noget af det, jeg sagde ved første behandling.

Vi mener, at det er en helt forkert gruppe mennesker, man giver en økonomisk fordel, fordi ventetidstillægget kommer de mennesker til gode, der har råd og kræfter til at udskyde deres pensionstidspunkt, mens de mennesker, der bliver slidt op af hårdt og dårligt lønnet arbejde, bliver nødt til at tage deres pension fra den dag, de kan få den. De får altså intet ventetidstillæg og hæver dermed årligt en mindre pension end dem, der får ventetidstillæggene.

Jeg kan ikke forstå, at socialdemokratiet holder fast ved at kalde det en retfærdighedshandling. For mig er det en uretfærdighedshandling, og derfor vil jeg anbefale, at man stemmer for SF's og DKP's ændringsforslag om at ophæve den lovparagraf, der drejer sig om en forøgelse af ventetidstillægget.

Efter lovforslagets første behandling er der så kommet et ændringsforslag fra socialministerens side. Det er tiltrådt af en del af udvalgsmedlemmerne, og jeg vil gerne anbefale, at man stemmer for det. Det er forslaget om at forhøje de beløb, som en pensionist kan tjene, før der bliver trukket i pensionstillægget.

Derimod vil vi ikke stemme for fremskridtpartiets overbudsforslag, og der er to grunde til, at vi ikke vil gøre det. Den første grundelse er, at invalide- og enkepensionisterne ikke er med i fremskridtpartiets ændringsforslag. Når jeg nu hører hr. Jørgen Junior stå heroppe og tale varmt for folkepensionisterne og skubbe invalidepensionisterne til side, må jeg sige, at jeg får det indtryk, at den gruppe mennesker, som fremskridtpartiet her står og taler så varmt for, det er folk, som efter fremskridtpartiets mening ligesom ikke kan gøre for det, for gamle bliver vi jo alle sammen. Men der ligger for mig at se i fremskridtpartiets holdning til invalidepensionisterne en eller anden indstilling om, at de har nok selv været ude om det, de gider nok i virkeligheden ikke rigtig at arbejde. Vi ved, at de fleste af invalidepensionisterne får invalidepension, fordi de lider af nervøse og psyki-

ske lidelser. Jeg har en meget klar fornemmelse af, at man har den indstilling til invalidepensionisterne, og derfor finder vi det helt urimeligt over for en gruppe mennesker, der er slidt ned på grund af ræset i vores samfund, at de ikke skulle få del i de samme goder som vores andre pensionister.

Den anden grundelse er, at giver vi en så stor forhøjelse af beløbet, er vi ved at tilgodese en gruppe mennesker, der nok er pensionister, men som i virkeligheden har en ret god renteindtægt eller anden indtægt ved siden af deres pension, og det er ikke lige præcis dem, vi ønsker at støtte. Vi ønsker at støtte dem, der er kommet i klemme ved den sidste tids boligforhøjelser, den sidste tids prisforhøjelser, og det mener vi gøres ved at støtte regeringsforslaget.

Endelig har der været mægtig lange drøftelser om finansieringen af dette forslag, og det har været drøftelser, der er foregået uden for udvalget i lukkede forhandlinger mellem forskellige partier, forhandlinger, som vi ikke har haft del i, men resultatet er i hvert fald blevet, at man fra regeringens side har skubbet ikrafttrædelsestidspunktet fra 1975 til 1976. Det kan vi kun beklage. Vi mener, at det er nu, pensionisterne har brug for den håndsrekning, dette lovforslag giver dem, og vi er meget skuffede over, at der ikke kunne blive et flertal i de sideforhandlinger, der har været ført, men at regeringen og socialdemokratiet har været nødt til at bøje sig og udskyde ikrafttrædelsestidspunktet.

Vi kender naturligvis ikke indholdet af disse forhandlinger, men vi kan se resultatet af dem i det foreliggende ændringsforslag.

Endelig til sidst et par ord om det, vi har skrevet i betænkningen om nedsættelse af pensionsalderen, og som hr. Tastesen var så venlig at kommentere. Det er retten til den tidligere pension, vi ønsker skal indføres. Når hr. Tastesen siger, at det er der ikke råd til, kan og vil jeg ikke sige andet i dag, end at vi må vende tilbage til det efter sommerferien, og så skal vi prøve at få lavet et ordentligt forslag, der sikrer folk retten til en tidligere pension, samtidig med, og det vil jeg godt give hr. Tastesen ret i, at vi har brug for en smidigere aftrapning fra arbejdsmarkedet end den, vi kender i øjeblikket. Men lad os vende tilbage til det efter sommerferien. Det er altså ikke lykkedes i